

ಕನಕದಾಸರ ನಳಿಕರತ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರಗಳು: ಒಂದು ಪಣ್ಣನೋಟ

Fairoja

Assistant professor
Government science college
Chitradurga – 577501

ಪೀಠಿಕೆ

ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಿನಿ ದೇವತೆಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಮರಂದರದಾಸರು ಮತ್ತು ಕನಕದಾಸರು ವ್ಯಾಸರಾಯರ ಶಿಷ್ಯಂಚಿರಂಗಿ ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆಗಸದಲ್ಲಿ ಮಿನುಗಿದ ಜೋಡು ನ್ಯಾತ್ತಗಳು ಇವರಲ್ಲಿ ಕನಕದಾಸರು ಹರಿದಾಸರಲ್ಲಿಯೇ ಶಾಖಂಷಂ• ~ರಂದಂಂತಂಹ ಕವಿಗಳಾಗಿಯೂ ಅತ್ಯಂತ ವಿಶಿಷಣಿ

ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರು ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ ಕನಕದಾಸರು ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಶ 1508 ರಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಹಾವೇರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಾಡ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಬೀರಪ್ಪ ಮತ್ತು ಬಜ್ಜಮ್ಮು ದಂಪತೀಗಳಿಗೆ ತಿರುಪತಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ದಯೆಯಿಂದ ಜನಿಸಿದರು ಎಂಬ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಕನಕದಾಸರು ಮೂಲ ಹೆಸರು ತಿಮ್ಮಪ್ಪ. ಇವರ ತಂದೆ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೆ ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ, ಭಾಗವತ, ವ್ಯಾಕರಣ, ಕಾವ್ಯ ಮೀಮಾಂಸಶಾಸ್ತ್ರ, ಭಂದಸ್ಸು, ಅಲಂಕಾರ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಕಲಿಸಿದರು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅಮಾರ್ಥ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಕನಕದಾಸರು ಭಾವಮಾರ್ಣ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದರಲ್ಲದೆ ಮೋಹನ ತರಂಗಿಣಿ, ರಾಮಾಧ್ಯಾನ ಚರಿತ್ರೆ, ನಳಿಕರತ್ರೆ, ಹರಿಭಕ್ತಿಸಾರ, ನೃಸಿಂಹಸ್ತವ ಎಂಬ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂಡಿಗಳು, ಸುಳಾದಿಗಳು, ಉಗಾಭೋಗಗಳು ಇವರ ವೈಶಿಷಂಜಿರೊಣ ರಚನೆಗಳು ತಿಮ್ಮಪ್ಪನು ತನ್ನ ತಂದೆ ಬೀರಪ್ಪನ ಆಕ್ಷಸಿಕ ಸಾವಿನ ನಂತರ ಅಧಿಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಸಮರ್ಪಣಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸಿ ಜನಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದರು. ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬಂದೊದಗಿದ ಕಂಷಂಜಿಗಂಳು ಕನಕದಾಸರಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯ ಮೂಡಿ ವ್ಯಾಸರಾಯರ ಬಳಿ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದು ದಾಸರಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತರಾದರು.

ಕನಕದಾಸರು ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆಯು ಕಾಳಜಿ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದರೂ ಶೈವ, ವಾಜಾಷಂಗಿವ, ಮಾಧ್ವ ಮತಗಳ ಭಕ್ತಿ-ಭಾವಕ್ಕೆ ಮನಸೋತರು ಮನಂಂಷಂಚಿ ಜಾತಿ ತಾನೊಂದೆ ವಲಂ ಎನ್ನುವ ತತ್ವವನ್ನು ಬದುಕಿ

ತೋರಿಸಿದ ಕಲಿಯೂ ಕವಿಯೂ ಆಗಿ ಮೆರೆದ ಧೀಮಂತ ನಾಯಕ ಕನಕದಾಸರು. ಈ ನಕದಾಸರು ರಚಿಸಿರುವ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಳಿಕರತ್ಯೆಯೂ ಒಂದು. ಈ ಕೃತಿಯು ಕನಕದಾಸರ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಬಹಳ ಜನಪ್ರಿಯವಾದ ಕಾವ್ಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಳಿಕರತ್ಯೆಯಂತಿಯರ ಆದಶ್ರೀ ಪ್ರೇಮ ಒಡಮೂಡಿದೆ. ‘ವರಪುರದ ಚೆನ್ನಿಗರಾಯ’ನ ಅಂಕಿತದೊಂದಿಗೆ ಮೂಡಿಬಂದ ಈ ಕಾವ್ಯ ತತ್ವಪ್ರಧಾನವಾದ, ಸೋಗಸಾದ, ಲೋಕಿಕ ಕಾವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ನಳಿಕರತ್ಯೆ ಕಥಾವಸ್ತು

ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನಕದಾಸರ ಹೆಸರು ವೈಶಿಷಂಜಿರೊಣವಾದುದು. ಹರಿದಾಸರಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ರಚನೆ

ಮಾಡಿದ ಶಾಖಿಂಷಂ• ~ ದಾಸರೆಂದರೆ ಕನಕದಾಸರು ಎಂಬ ಖ್ಯಾತಿ ಕನಕದಾಸರಿಗೆ ಅಥವ ಮಾರ್ಚಾವಾಗಿ ಸಲ್ಲಿತ್ತದೆ. ಕನಕದಾಸರು ರಚಿಸಿದ ನಳಿಕರಿತ್ಯೈಯು ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ಆಶಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ನಳಿಕರಿತ್ಯೈಯರು ಪ್ರೇಮ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಸಾರುವ ದಂಪತ್ತಿಗಳಾಗಿದ್ದು, ಈ ದಾಂಪತ್ತೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವ ಅನೇಕ ಕಂಷಣೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕನಕದಾಸರ ನಳಿಕರಿತ್ಯೈ ಒಂಭತ್ತು (09) ಸಂಧಿಗಳನ್ನು ನಾಲ್ಕುನೂರ ಎಂಭತ್ತೊಂದು (481) ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ವನವಾಸ, ಅಜಾಳತಾಸಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಹಲವು ಕಂಷಣೆಗಳನ್ನು ದಾಟಿ

ಕೊನೆಗೆ ತನ್ನ ಸಕಲ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ದಮಯಂತಿಯೋಂದಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಪರಿಮಿತ ಗಾತ್ರದ ಕಥಾವಸ್ತುವನ್ನು ಕವಿ ಕನಕದಾಸರು ಕಾವ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ, ಸ್ವಾರಸ್ಯಮಾರ್ಚಾವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿರುವುದು ಅವರ ಕವಿತ್ವಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದ ರನ್ನಗನ್ನಡಿಯಂತಿದೆ. ಕಢೆಯ ಓಟಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಅನಾವಶ್ಯಕ ವರ್ಣನೆ ಸನ್ವಿಫೇಶಗಳನ್ನು ತಂದಿಲ್ಲ. ಅಷಂಜೆದಂ• ೫ ವರ್ಣನೆ, ಹಿಡಿತಕೊಳ್ಳಬದ್ದ ಕಥಾವಸ್ತು, ಕೋಲಾಹಲಕರವಾದ ಘಟನೆ, ವಿಸ್ಯಯಕಾರಿಯಾದ ಪ್ರಸಂಗ, ಭಯಂಕರವಾದ ಸನ್ವಿಫೇಶ, ಶೃಂಗಾರಾದ ಸಕಲ ರಸಗಳ ನಿರೂಪಣೆಯ ವ್ಯಾಮೋಹ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ‘ನಳಿಕರಿತ್ಯೈ’ಯಲ್ಲಿ ಸಂಕಂಪಂಜೀ ಅವಕಾಶಗಳಿಂದ್ರಾ ಸಂಯುಕ್ತಿಗಳಾದ ಕನಕದಾಸರು ಇವುಗಳ ವ್ಯಾಮೋಹಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗದೆ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಅಲಂಕಾರಗಳ ಕುರಿತು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಪರಿಚಯ ಕಾವ್ಯದ ಶೋಭೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರದ ಪಾತ್ರ ಮಹತ್ತರವಾದುದು. ಕಾವ್ಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚಿಸಿದ ಭಾರತೀಯ ಲಾಕ್ಷಣಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಕುರಿತು ಸಂಕಂಪಂಜೀ ಎವರ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾವ್ಯದ ಸೌಖಗು ಕಾವ್ಯಭಂಷಣೆಯಂಂಂಂೳಿರುವ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದೆಂದು ಅಲಂಕಾರಿಕರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಲೋಕದ ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರದ ಭಂಷಣೆಯಂಂಂಂೳಿ ಕಾಣಿದ ಉತ್ತಿ ವೈಚಿತ್ರ್ಯ ಕಾವ್ಯಭಂಷಣೆಯಂಂಂೳಿ ಕಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಅಲಂಕಾರಿಕರು ಕಾವ್ಯದ ಸೌಂದರ್ಯ ಎಂದು ಗುರ್ತಿಸಿ; ಅಲಂಕಾರವೆಂದು ಕರೆದು; ಕಾವ್ಯವು ಅಲಂಕಾರದಿಂದಲೇ ಗ್ರಾಹಕವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರು. ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಕುರಿತು ವಾಮನನು ‘ಕಾವ್ಯಂ ಗ್ರಾಹ್ಯಮಲಂಕಾರತ್’ ಸೌಂದರ್ಯಮಲಂಕಾರಃಃ ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಆನಂದವಥನನು ‘ಕವಿಯ ರಸಾನುಭಾವ ಅಭಿವೃತ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವು ಕವಿಯ

ಅನುಭವದಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಮಾರ್ವಕವಾಗಿ, ಸಹಜವಾಗಿ ಮತ್ತು
ರಸೋಚಿತವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಅಭಿಪ್ರೇತಿಗಳೇ ಅಲಂಕಾರಗಳು'
ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವನು. ಭಾಮಹನು
‘ವಕ್ತಾಭಿಧೇಯವೇ ಅಲಂಕಾರ. ಅದಿಲ್ಲದೆ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಸೋಗಸುಭಾರದು
ಮತ್ತು ವಕ್ತುತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಉತ್ತಿಗೆ ಕಾವ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವೇ ದಕ್ಷಿಣದಿಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ
ಸಹ್ಯದರ್ಯನು ಮೆಚ್ಚುವುದು ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನೇ’ ಎಂದಿರುವನು.
ಅಲಂಕಾರಗಳ ಕುರಿತ ಆನಂದವರ್ಧನ ನಿಲುವನ್ನು ಉದ್ಧರಿ,
ರುದ್ರಣ, ಜಯದೇವ, ಅಪ್ರಯದೀಕ್ಷಿತ ಮೊದಲಾದ ಅಲಂಕಾರಿಕರು
ಅನುಮೋದಿಸಿದ್ದಾರೆ.
ಉಪಮಾಲಂಕಾರ

ಅಲಂಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಮಾಲಂಕಾರಕ್ಕೆ ಶಿಳಿಂಣಂ• ~ಸಾಫ್ನವನ್ನು ನಮ್ಮ
ಅಲಂಕಾರಿಕರು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಅಲಂಕಾರಗಳ ಶಿರೋರತ್ನ
ಎಂದು ಕರೆದು, ಕಾವ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿನ ಸರ್ವಸ್ವ ಎಂಬುದಾಗಿ
ಅಭಿಪ್ರಾಯವಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಸ್ತುಗಳ ನಡುವಳಿ
ಸಾದೃಶ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಈ ಅಲಂಕಾರದ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ.
ಇದನ್ನು ಕೆವಿಗಳು ಬಳಸುವುದು ವಿಷಂಯಾಂಗಂಳನ್ನು
ಸಂಬಿಷಂಜೀರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಶ್ಚರ್ಯ,
ಆನಂದವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯದ
ಅಂಶವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ.

ಕನಕದಾಸರ ಕಾವ್ಯ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯ ತುಂಬಿ ಕಿವಿಗೆ
ಇಂಪಾಗಿ, ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಮಧುರವಾಗಿ, ಆಕಂಷಂಜಕಂಪಾಗಿರಲು ಅವರ
‘ಉಪಮಾ’ ಅಲಂಕಾರದ ಪ್ರಜ್ಞಯೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕನಕದಾಸರು
‘ಉಪಮಾಲಂಕಾರ ಪ್ರಿಯರು’ ಅವರು ತಮ್ಮ ನಳಿಕರಿತ್ಯೆಯಲ್ಲಿ
ಉಪಮಾಲಂಕಾರಗಳನ್ನೇ ವಿಘುಲವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.
ನಳಿಕರ್ಕವರ್ತಿಯ ವಿದಭ್ರ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವಲ್ಲಿ
ದಮಯಂತಿಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರವಾಸಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
ಮತ್ತು ಹಂಸ ಪಟ್ಟಿಗಳ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಮಾಲಂಕಾರದ
ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.
‘ಮುರಹರನ ನಿಜಸೋಸೆಗೆ ರೂಪಂ
ತಿರಲಿ ಚಂದ್ರನ ಮಗಳ ಚೆಲುವಂ
ತಿರಲಿ ಮೈನಾಕನ ಸಹೋದರಿಯಂದವಂತಿರಲಿ
ಶರಧಿತನುಜೆಯ ಸೌಂದರ್ಯವನು
ಮರಸಿತೆಂಬುದು ಲೋಕದೊಳಗಾ

ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯ ಬಗೆಗೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲಸಕೇಳೆಂದ' [2 -5]

ಎಂದು ದಮಯಂತಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವಲ್ಲಿ ಉಪಮೆಯನ್ನು

ತಂದಿರುಪುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಹಂಸವು ನಳನ ಕೈಯಲ್ಲಿ

ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕೆಕೊಂಡು ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದು ನಳನನ್ನು

ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳು.

‘ಮದಕರಿಗೆ ನೋರಜಂತರವೇ ಕೈ

ಸದರದವರನು ಕೊಲುದೇನರಿದೆಂದುದಾ ಪಟ್ಟಿ [2-17]

ಕರಿಗಳನು ಮುರಿದಿದುವ ಸಿಂಹಕೆ

ನರಿಗಳಿದರೇ ತಾನು ನಿನಗಂ

ತರವೇ ಸಾಕಂತಿರಲಿ ಕಂಡವರೆಲ್ಲ ಕಡುನಗರೇ’ [2-18]

ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಉಪಮೆ ಇರುಪುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ನಳನು

ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸೋತನು ಎಂದು ಸೇವಕನು ಬಂದು

ಹೇಳಿದಾಗ ದಮಯಂತಿಯ ಮುಖ ಹೇಗಾಯಿತು ‘ಕಮಲವನದಲಿ

ಮಂಜು ಸುರಿದಾ’(4-34) ಎಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ,

ದಮಯಂತಿಯನ್ನು ಹೆಬ್ಬಾಪು ನುಂಗುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದ

ಚಿತ್ರವನ್ನು ‘ಹಿಮಕರನ ನುಂಗುವ ರಾಹುವಿನ ವೋಲ್’(5-27),

‘ಗಗನವೀದಿಯ ತಾರಿಕೆಯವೋಲ್ ಸೋಗಸು ತೋರುವ ಕನ್ನಡಿಯ

ಸಾಲುಗಳ ರತ್ನಪ್ರಭೇಗಳಲ್ಲಿ ರಂಜಿಸುದುದಾ ನಗರ’(1-21),

‘ಅಮರೇಶನ ಸಭೆಯಂದದಲಿ ಮೇರೆದು ನೃಪತಿಯಾಸ್ಥಾನ’(1-

26), ‘ನಳನ ಮಿತ್ರನ ತೇಜದ ವೋಲಿಫೆಗಿಳಿವ

ಮಹಿಮರಕಂಡು’(3-16), ‘ಬಂದಳು ಸೀತಾಭೂತ

ಲ್ಕ್ಷ್ಮಿಯಂದದಲ್ಲಿ’(3-55), ‘ಹೊಲಬುದ್ದಿದ ಮುಲ್ಲೆ ಬೇಡನ

ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದಂತಾಗೆ ನಳನೃಪತಿಲಕ್’(4-37), ‘ಎಳೆಯ ಬಾಳೆಯ

ಸುಳಿಯು ಅನಲನ ಜಳದ ಹೊಯ್ಲಲಿ ನೋಂದ ವೋಲ್ ಕಡು

ಬಳಲಿದಬಲೆಯ ಕಂಡು ನೃಪ ಮರುಗಿದನು’(5-2),

‘ಲೋಕಕಢಿಪತಿ ನಳನರಾಣಿಗೆ ಶೋಕ ಪಚಿದ ತೆರದಿ ಕತ್ತಲೆ

ಲೋಕವನು ಮುಸುಕಿದುದು’(5-14), ‘ಬಾಲಕಿಯ ತರುಬಿ

ಹಿಡಿದುದು ತವಕದಲಿ ಹಿಮಕರನ ನುಂಗುವ

ರಾಹುವಿನವೋಲ್’(5-27), ‘ಸೃಷ್ಟಿಗಳ್ಳರಿ ರೂಪಿನಲಿ

ಪರಮೇಷ್ಠಿಯಂದದದಿ ಬಂದನಾ ಮತುಪಣನೋಲಗಕೆ’(8-24),

‘ಸದೆದನು ಬರಸಿಡಿಲು ಬಡಿದಂತೆ ರಿಪುಬಲ್’(9-31),

‘ನೃಪರಾಜೀವಲೋಚನಂತೆ ಸಿಂಹಾಸನದಿ ರಂಜಿಸಿದ’(9-46),

‘ಗಾಳಿ ಮುರಿದೌಕಿದಡೆ ಘನಮೇ ಘಾಳಿ ನಿಲುವುದೇ’(9-32),

‘ದಿನಪನಿದಿರಲಿ ತಮ್ಮದ ಹಾವಳಿಯೇ’(4-8) ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ
ಉಪಾಧಾನಾಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ರೂಪಕಾಲಂಕಾರ

ಕನಕದಾಸರು ‘ರೂಪಕ’ ಅಲಂಕಾರವನ್ನೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ
ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ನಳಿಕರಿತ್ಯೆಯ ಒಂಭತ್ತು
ಸಂಧಿಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಲವು ರೂಪಕಗಳನ್ನು
ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವು ‘ಹರಿಯ ಕಾರುಣ್ಯಂಬುಧಿಯೆ ಸಿರಿ’(1-16)
‘ಕರುಣರಸಧಾರೆಯಲಿ ತಾಪವ ಪರಿಹರಿಸಬೇಕೆಂದು’(2-38),
‘ತಳಿತ ಹಂರಂಂಷಂ• ಠಿದದಲಿ’(3-16), ‘ಕರುಣಲತೆ
ಕುಡಿದೋರಿತಾಕ್ಷಣಾ’(3-43), ‘ತನುಪುಳಕ ಜಲದಲಿ
ಮುಳುಗಿಹೊಂಮಳಿವೋಳಿ’(3-46), ‘ಒಲೆದಿಹಳು ಜಯವಥು’
(4-14), ‘ಕಮಲನಾಭನಕರುಣ ಕವಚವು
ಸಮೆದರಾರೇಗುವರು’(4-34), ‘ಅಪಜಯದ ನಾರಿಯ ಸೆರಗ
ಹಿಡಿದೆನು’(4-38), ‘ಶೋಕಜ್ಞಾಲೆ ಪರಿಹಾರವಾಯ್ಯಾ’(8-40),
‘ಮುಗಿಲು ಮುಸುಕಿದ ಚಂದ್ರಬಿಂಬವೋ’(7-24), ‘ಕೋಪಾಗ್ನಿ
ಎತಿಮಸಗಿ’(9-37), ‘ನಿಷಂಧಂ• ಸೇರಿದಳು ಜಯಲಕ್ಷ್ಯಾ’(9-39),
‘ನೀ ಗೆಲಿದೊಡೀ ಭೂಲಲನೆಯನು ತಾ ಬಿಡದೆ’(9-43), ‘ತಮದ
ರಾಹುಗ್ರಹವು ಸೋಂಕಿದ್ಯಮಣಿಯಂತಿರೆ’(4-35),
‘ಹೊಲಬುದ್ಧಿದಹುಲ್ಲಿಬೇಡನ ಬಲಗೆ ಬಿದ್ದಂತಾಗೆ’(4-37),
‘ಎಳೆಯ ಬಾಳೆಯ ಸುಳಿಯು ಅನಲನ ಜಳದ ಹೊಯ್ಯಲೀ’(5-2),
‘ರಸದ ಲೇಪದ ಮಿಸುನಿಯೋ ಮಲಿನವಸನದಲಿಹುದುಗಿದರ್
ರತ್ನವೋ ನಸಿದ ಮೇಘದೊಳಿಸೆವ ಚಂದ್ರನ ಬಿಂಬದಂದದಲಿ’(5-
52), ‘ಮುಗಿಲು ಮುಸುಕಿದ ಚಂದ್ರಬಿಂಬವೋ ಪಗಲೊಳಿವ
ಸುದೀಪಕಾಂತಿಯೋ ಹೊಗೆಯೊಳಿಸಗಿದ ಚಿತ್ರಪ್ರತಿಮೆಯೋ’(7-24)
ಮುಂತಾದ ರೂಪಕಾಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ದಂಜಷಂಜಿಂತಂಲಂಕಾರ

ಕನಕದಾಸರು ತಮ್ಮ ಕೃತಿ ನಳಿಕರಿತ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಂಜಷಂಜಿಂತಂಗಂಳನ್ನು
ತಂದು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ‘ಮದಕರಿಗೆ
ನೊರಜಂತರವೇ?’(2-17), ‘ಕರಿಗಳ ಮುರಿಡುವ ಸಿಂಹಕೆ
ನರಿಗಳಿದರೇ’(2-18), ;ಬಡಬಗೌತಣಾಯಿಕ್ಕುವಡೆಯೊಕ್ಕುಡಿತೆ
ಹಾಲೇ?’(2-19), ‘ ದಿನಪನಿದಿರಲಿ ತಮ್ಮದ ಹಾವಳಿಯೇ’(4-8),
‘ಮುಂಗೈಗಂಗಣಕೆ ಕುಲದೀಪ ಕನ್ನಡಿಯೇಕೆ?’(7-4), ‘ಗಾಳಿ
ಮುರಿದೊಂದೆಡೆ ಘನಮೇಘಾಳಿ ನಿಲುವುದೇ?’(9-32) ಮುಂತಾದ

ದಂಜಷಂಟೆಂತಂಗಂಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸ್ವಭಾವೋಕ್ತ್ವಲಂಕಾರ

ದಾಸಶಾಜಿಂಷಂ • ~ರಂದಂ ಕನಕದಾಸರು ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಣನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಭಾವೋಕ್ತ್ವಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ‘ವನಿತೆ ಮಲಗಿಹಳೊ ಅಧ್ಯೇಯದಿ ನೆನೆವಳೊ’(6-2), ‘ಬಿದರ ಮೆಳಿ ಧಗಧಗಿಸೆ ಫನ ಹೆಚ್ಚಿದರು ಭಟಕಿಭಟಿರೆನಲು’(6-7), ‘ಇಟ್ಟಫಣಿಯೋಳಗೆಸೇವ ಮಟ್ಟಿಯ’(8-24), ‘ದೊಡ್ಡಹೊಟ್ಟಿಯಗೊನು ಬೆನ್ನಿನ ಅಡ್ಡಮೋರೆಯ’(6-14) ಮುಂತಾದ ವರ್ಣನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಾಭಾವೋಕ್ತ್ವಗಳು ಹೃದ್ಯವಾಗಿವೆ.

ಕವಿ ಕನಕದಾಸರು ತಮ್ಮ ಕೃತಿ/ಕಾವ್ಯ ನಳಜರಿತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಾಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ. ‘ಕೆಲರು ಹದನೇನೇಂದು ಬಗೆದರು ಕೆಲರು ಪನ್ನೀರುಗಳ ತಳಿದರು’(1-40), ಪದವಿಯಾವುದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸುರಪದವಿಯಲ್ಲದೆ.....’(3-31), ‘ಕಾಣಿರೇಯರಸಂಚೆಗಳೆ ನೀವೋ, ಕಾಣಿರೆ ನಿಜಪತಿಯ ಶುಕಪಿಕ’(5-24) ಮುಂತಾದ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ‘ಯಮಕ’ವನ್ನು ‘ದೊಡ್ಡ ಹೊಟ್ಟಿಯ ಗೊನು ಬೆನ್ನಿನ ಅಡ್ಡಮೋರೆಯ’(9-14), ‘ಇಟ್ಟಿ ಫಣಿಯೋಳಗೆಸೇವ ಮಟ್ಟಿಯ ತೊಟ್ಟಿ ಹೊಸ ಯಜ್ಞೋಪವೀತದ’(8-24) ಮುಂತಾದ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಪ್ರಾಸಗಳು ಕಿವಿಗೆ ಇಂಪನ್ನು ನೀಡುವವು. ಹೀಗೆ ಅಂದವಾಗಿ, ಮಿತವಾಗಿ ಸಂಯುಮದಿಂದ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಭಂಷಣಾಜಿಂದು ರೀತಿಯ ಚೆಲುವನ್ನು, ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕವಿ ತಂದಿದ್ದಾನೆ. ಕನಕದಾಸರು ತಮ್ಮ ನಳಜರಿತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಘುಲವಾಗಿ ಉಪಮಾಲಂಕಾರವನ್ನು ಬಳಸಿರುವುದರಿಂದ ‘ಉಪಮಾಲಂಕಾರ ತ್ವಿಯ’ ಎನ್ನಬಹುದು.

ಉಪಕಂಹಾರ

ನಳಜರಿತ್ತೆಯ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಕಥನಕಾವ್ಯವಾದರೂ ಇದರ ಒಡಲಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಉಪಕಂಹಾರಗಳು ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ಶೃಂಗಾರವನ್ನು ಮಿತವಾಗಿ ಬಳಸಿ ಹೇಳಬೇಕಾದ ವಿಷಣುಯಂತಹನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಬಳಸಿರುವ ಅಲಂಕಾರಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ಉಪಮೆ, ರೂಪಕ, ಸ್ವಭಾವೋಕ್ತ್ವ, ದಂಜಷಂಟೆಂತಂಲಂಕಾರ, ಅನುಪ್ರಾಸ, ಯಮಕಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಕನಕದಾಸರು ಉತ್ತೇಷ್ಠ, ಅತಿಯೋಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ನೀಡಿಲ್ಲ. ಸಂಯುಮದಿಂದ ತೂಗಿ ತೂಗಿ ಬರೆಯಲು

ದಾಸ್ತಾಜಿಂಷಣೆ • ~ರಂದಂ ಕನಕದಾಸರು ಭಕ್ತ ಕವಿಯಾಗಿದ್ದನೆಂಬ ಮಾತು ಸಂಚಿಷಣೆವಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನಂತೆ ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ

ಭಾಮಿನಿಷಂಟಚಿ • 'ಯನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ. ನಳಜರಿತ್ತೆಯ ಜನಪ್ರಿಯತೆಗೆ

ಭಾಮಿನಿಷಂಟಚಿ • 'ಯ ಸೋಗಸು, ಶಬ್ದ ಚಿತ್ರಗಳು, ಶಬ್ದಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಕಳೆಗೊಡುವ ಉಪಮೆ ಹಾಗೂ ರೂಪಕಗಳು ಕಾರಣವಾಗಿವೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. ಅಂಬಲಿಯವರ.ಎನ್.ಎಂ;1995, ದಾಸ್ತಾಜಿಂಷಣೆ • ~ ಕನಕದಾಸರ ನಳಜರಿತ್ತೆ(ಪದ್ಯ ಗದ್ಯಾನುವಾದ ಸಹಿತ), ವಿದ್ಯಾನಿಧಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಗದಗ.
2. ಕಾಡದೇವರಮತ.ಎಲ್.ಎಸ್;1995, ದಾಸ್ತಾಜಿಂಷಣೆ • ~ ಕನಕದಾಸರ ನಳಜರಿತ್ತೆ, ವಿದ್ಯಾನಿಧಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಗದಗ.
3. ಜವರೇಗೌಡ.ದೇ;2011, ಕನಕದಾಸ ವಿರಚಿತ ನಳಜರಿತ್ತೆ, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ನಿದೇಶತನಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು.
4. ನದಾಫ.ಎಚ್.ಎಚ್;2014, ಕನಕದಾಸರ ಸಮಗ್ರ ಕಾವ್ಯಾಧ್ಯಯನ:ಭಾಗ-2 ನಳಜರಿತ್ತೆ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನಾರ್ಚಿಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ.
5. ಬಿರಾದಾರ.ಬಿ.ಬಿ;2008, ನಳಜತ್ತೆ ; ಒಂದು ಹೊಸನೋಟ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನಾರ್ಚಿಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ.
6. ಮರುಳಯ್ಯ.ಸಾ.ಶಿ;2012, ಕನಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ದರ್ಶನ ಸಂಪಂಟ-2 ಕನಕದಾಸರ ಕಾವ್ಯ ಭಾಗ-1 (ಹರಿಭಕ್ತಿಸಾರ, ರಾಮಧಾನ್ಯ ಚರಿತ್ತೆ ಮತ್ತು ನಳಜರಿತ್ತೆ), ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ, ಬೆಂಗಳೂರು.
7. ನದಾಫ.ಎಚ್.ಎಚ್;2007, ಕನಕದಾಸರ ಕೃತಿಗಳು ಜಾನಪದೀಯ ಅಧ್ಯಯನ, ಸಿರಾ ಪಬ್ಲಿಕಿಂಗ್ ಹೌಸ್, ಮೈಸೂರು.